KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 177
15 oktober 2010
(mr. J. Wortel, voorzitter, drs. L.B. Lauwaars RA en J.C. Buiter)

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ingevulde vragenformulier ontvangen op 21 september 2009;
- de door Consument ingevulde verklaring ondertekend op 26 september 2009;
- het verweer van Aangeslotene van 6 januari 2010;
- de repliek van Consument van 23 januari 2010;
- de dupliek van Aangeslotene van 8 februari 2010.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.
De Commissie heeft vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.
De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 14 april 2010. Aldaar zijn beide partijen verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
2.1 Tussen Consument en Aangeslotene bestaat een adviesrelatie. Consument houdt bij Aangeslotene een portefeuille aan die verschillende notes bevat. Twee van deze op advies van Aangeslotene in 2007 aangeschafte notes, betreffen de door X uitgegeven Y en Z. Met de aanschaf van deze notes is in totaal een bedrag van € 20.000,00 gemoeid.
2.2 De zekerheden zoals deze er zijn tot het uitkeren van rendement, mogelijke couponbetalingen en - in het geval van een note met kapitaalsgarantie - het volledig terugbetalen van de inleg, zijn verstrekt door A, dat op het moment van aanschaf een A+ rating heeft.
2.3 In september 2008 vragen zowel X als A uitstel van betaling aan. Ten tijde van de deconfiture van deze rechtspersonen heeft Consument de notes nog in zijn portefeuille.

3. Geschil

3.1 Consument vordert vergoeding van de door hem geleden schade, bestaande uit de verloren gedane belegging, door hem begroot op een bedrag van € 20,000.00, zijnde het aankoopbedrag van de notes.
3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

Consument bemerkte door de website van Aangeslotene te raadplegen wel dat de koersen in 2008 daalden maar op 31 juli 2008 stond Y nog op 22,91% en Z nog op 65,99%. Aangeslotene heeft echter verzuimd Consument op de hoogte te stellen van de verslechterende situatie van A, dit terwijl zij daar toch zeker vanaf het voorjaar van 2008 van had moeten weten. Indien zij dat wel had gedaan had Consument nog kunnen overwegen om, zij het met verlies, de notes te verkopen. Een week na het omvallen van A vond Aangeslotene het kennelijk wel nodig om Consument er op te wijzen dat de ontwikkeling wel zou kunnen betekenen dat de gehele belegging verloren zou gaan. Inmiddels zijn de producten waardeloos geworden.

3.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende weren aangevoerd.
Voor zover Consument Aangeslotene verwijt dat zij hem niet heeft geadviseerd de notes te verkopen merkt zij het volgende op.
Er bestaat geen informatieverplichting die eruit bestaat dat een beleggingsonderneming haar cliënten dient te informeren over de ontwikkelingen van de fondsen die zij in hun portefeuille hebben. Zo'n verplichting is volkomen onuitvoerbaar. Het volgen van het nieuws behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de belegger. Er heeft zich een algemeen beleggingsrisico gemanifesteerd waarvoor Aangeslotene niet aansprakelijk is.
Bovendien is de schade die Consument claimt, zijnde het aankoopbedrag, niet juist. Consument heeft een vordering op de uitgevende instantie en op de garantieverstrekker, zijnde X en A, en niet op haar aangezien zij niet is opgetreden als zodanig. Dit had Consument in de bij de aankoop ter beschikking gestelde informatie kunnen lezen. Daarin is Consument bovendien geïnformeerd over de risico's van deze vorm van beleggen.
Aangeslotene is van mening dat Consument voldoende is voorgelicht over de risico's en dat zij geen misleidende voorstelling van zaken heeft gegeven. Er is geen sprake van een toerekenbare tekortkoming noch van causaal verband.
De schade dient voor rekening en risico van Consument te blijven.
Overigens heeft Aangeslotene een advocatenkantoor ingeschakeld ter behartiging van de belangen van haar cliënten ook al verlangt de curator momenteel geen actie van de crediteuren.

4. Beoordeling

Naar aanleiding van het over en weer door partijen gestelde overweegt de Commissie als volgt.

4.1 De Commissie stelt vast dat tussen partijen een adviesrelatie bestaat. Dit houdt onder meer in dat Consument zelf verantwoordelijk is voor het beleggingsbeleid en voor de aan- en verkooptransacties binnen de portefeuille. Ook is een belegger in beginsel zelf verantwoordelijk voor de gevolgen van deze beslissingen, tenzij Aangeslotene adviezen heeft gegeven die een redelijk handelend beleggingsadviseur in redelijkheid niet had mogen geven. Dit laatste is niet door Consument gesteld noch anderszins gebleken. Consument heeft zich

namelijk enkel beklaagd over het feit dat Aangeslotene hem niet over de verslechterende situatie bij A heeft ingelicht voordat het faillissement van deze instelling en de aan haar gelieerde dochtermaatschappijen plaatshad en niet over het advies dat tot de aanschaf van de notes leidde.

4.2 De Commissie overweegt dat tussen partijen niet in geschil is dat A tot het einde toe een A+ rating had. Daarnaast staat vast dat deze rating door de gezaghebbende rating agencies niet of althans niet in negatieve zin bijgesteld is in de aanloop naar voornoemd faillissement. Wat er ook zij van de vraag of een effecteninstelling onder bijzondere omstandigheden waarin aannemelijk is dat een notering binnen zeer korte tijd zal worden beëindigd of om een andere reden een beleggingsproduct elke waarde zal verliezen, niet is gebleken dat Aangeslotene had kunnen beschikken over informatie dat A in deconfiture zou geraken.

Naar het oordeel van de Commissie was er voor Aangeslotene geen aanleiding af te wijken van de mening van de rating agencies en mocht een mededeling harerzijds aan Consument, zij het middels een advies of andersoortige informerende vorm, gezien deze, door Consument onweersproken gebleven, omstandigheden ook niet van Aangeslotene geëist worden. De inschatting of een instelling wel of niet voldoende kredietwaardig is, is er immers geen die van Aangeslotene mag worden verwacht.

4.3 Voor zover de klacht berust op de veronderstelling dat een instelling uit eigener beweging portefeuillehouders dient te wijzen op informatie die op beleggingsbeslissingen van invloed kan zijn, oordeelt de Commissie dat die veronderstelling in algemene zin niet juist is. De Commissie merkt daarbij ten overvloede op dat niettegenstaande het feit dat Aangeslotene een professionele effecteninstelling is, zij de ontwikkelingen in de markt niet kan voorzien, laat staan dat zij ervoor verantwoordelijk kan worden gehouden. De Commissie is dan ook van oordeel dat Aangeslotene dienaangaande geen treffend verwijt kan worden gemaakt.

4.4 Resumerend is de Commissie van oordeel dat het verlies dat Consument heeft geleden eigen is aan het risico van beleggen en voor zijn rekening moet blijven. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vordering van Consument moet worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.